

OVERLEVEN DOOR WERELDRECHT

een uitgave van het plaatselijke Register van Wereldburgers (RW)



Postgiro van het RW te Hove :
nr. 000-1149901-63

BE-2540 Hove, juli 2010

Vredestraat 65

☎ + 32.(0)3..455.77.63

email: verstraeten.jean@belgacom.net

www.recim.org/cdm/wereldburgers.htm

WERELDFEDERALISME : EEN WEG NAAR VREDE

INHOUD

- P. 1 : Wereldfederalisme : een weg naar vrede
- P. 2 : Nieuws van het Wereldburgerfront
- P. 4 : "Kernwapens de wereld uit"
- P. 6 : Enkele ideeën over een wet tegen folteren op afstand
- P. 7 : ENKELE FLARDEN:
 - p. 7 : Krijgsmachten en democratie
 - p. 7 : Nog over militairen en legitieme macht
 - p. 7 : Big Brother in onze badkamer
 - p. 8 : Naar het gerecht stappen?
 - p. 9 : Oproep aan de medeburgers
 - p. 9 : Verdacht overlijden
 - p.10 : Gewezen Stasi aan 't werk?
 - p.10 : Uitdunnen van de menselijke diergaarde?
 - p. 11 : Bloedstollend relaas
 - p. 11 : Persconferentie
 - p. 11 : "Torture... Killing Me Softly"
 - p. 11 : Gewetensbezwaarden in Nazi-Duitsland
 - p. 12 : Gewezen geheimagent Carl Clark
 - p. 12 : Povere opmaak van "Overleven"?
 - p. 12 : Financies

Veel gedreven personen, gedurende tientallen jaren, spaarden tijd noch vlijt om het wereldfederalisme nader te brengen. Zweefden zij in 't luchtledige op de vleugelen van hun ideeën? Deed ook de wijsgeer Immanuel Kant dit toen hij anno 1793, in "Idee voor een algemene geschiedenis uit het oogpunt van het wereldburgerschap", de volgende stelling poneerde : "Het volkenrecht moet gebaseerd zijn op een federalisme van vrije staten"? Het lijkt in ieder geval op een argument uit de oude doos waarvan na meer dan tweehonderd jaar niet veel terecht kwam. Toch blijft het een logische gedachte dat de op het internationale vlak heersende rechteloosheid en geweld plaats dienen te maken voor een federale rechtsorde. De praktijk leert ons trouwens duidelijk dat de federalistische formule resultaten oplevert. Deelstaten voeren tegen elkaar vrijwel nooit oorlog. Hun grenzen, evenals die van gemeenten of provincies, kon men afbakenen zonder dat dit, gedurende vele eeuwen, gepaard ging met een nooit eindigende reeks bloedbaden.

Daarom blijven wij ervan overtuigd, dat een vorm van wereldfederatie één van de voorwaarden uitmaakt om grote gewapende conflicten te voorkomen. In een mondiaal federaal kader zou men verder ook de andere overlevingsproblemen van de mensheid doeltreffender kunnen aanpakken, als daar zijn : honger, energie, teloorgang van de leefwereld, grondrechten, ook sociaaleconomische rechten.

Sommigen verwijten ons dat we door ons streven hand- en spandiensten bewijzen aan kwalijke klieken die met alle, ook hoogst misdadige middelen over heel de aarde hun heerschappij willen vestigen. Alleen, tegenover zulke drijfverijen stellen wij juist de noodzaak van democratische, controleerbare wereldgezagsorganen beschikkend over wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht.

NIEUWS VAN HET WERELDBURGERFRONT

Internationaal Register

Het internationaal Register van Wereldburgers, gesticht in 1949, raakte in sommige landen, waaronder het onze, in waakvlamtoestand. In andere landen, vooral in Frankrijk, blijft het zeer actief.

Aangezien we, om dramatische privéredenen, niet weten wanneer we dit nummer van "Overleven" zullen kunnen verzenden, raden we onze lezers aan zelf inlichtingen over activiteiten te vragen bij het :

Registre des Citoyens du Monde = Registry of World Citizens

-officieel adres : 66, boulevard Vincent Auriol, F-751013 PARIS

-meer gebruikt adres : p/a Daniel Durand, LES NIDS, F-49190 SAINT-AUBIN-DE-LUIGNE
abc@recim.org
www.recim.org

Congres der Volkeren

In mei 1963 namen mondialisten van allerlei pluimage -vrijwel allen waren als wereldburger bij ons internationaal register ingeschreven- deel aan een internationale bijeenkomst te Brussel. In het licht van het ontbreken van een heuse vertegenwoordiging van het wereldvolk, besliste men toen over te gaan tot het oprichten van een Congres der Volkeren. Men stichtte het Comité voor een Congres der Volkeren dat een en ander zou voorbereiden. In 1969 organiseerde het voor de eerste maal verkiezingen van twee afgevaardigden en twee plaatsvervangers. In 1977 had het dit vijfmaal herhaald. Toen loste het zichzelf op, ervan uitgaand dat het Congres, wel nog eerder een raad, voortaan zelf zou beslissen wanneer het verkiezingen wilde op touw zetten.

Thans vonden twaalf verkiezingen plaats, zodat deze verkozen mondiale raad, zoals men het zou kunnen noemen, vierentwintig leden en vierentwintig plaatsvervangers telt. Meer informatie kan men bekomen bij :

Congrès des Peuples = Peoples' Congress

1) p/a La Gauthière, F-01200 BELLEGARDE SUR VALSERINE

2) p/a Marc Garcet, 49 rue Ambiorix, B-4000 LIEGE

3) p/a Dr. Liliane Krencker-Metz, 6 rue Saint-Fridolin, F-67200 STRASSBOURG
abc@recim.org of ascop@recim.org
www.recim.org

Raadgevende Vergadering bij het Congres der Volkeren

Het Congres der Volkeren, in tij en ontij, hield stand gedurende decennia, maar het verouderde en toonde zich minder en minder actief. Het besliste daarom zich te laten bijstaan door een Raadgevende Vergadering bestaande uit afgevaardigden van mondiaal voelende verenigingen, naast leden van de vereniging die het International Register beheert. Nadere inlichtingen :

Assemblée Consultative auprès du Congrès des Peuples (ASCOP) = Consultative Assembly of the Peoples' Congress

1) LES NIDS, F-SAINT-AUBIN-DE-LUIGNE
ascop@recim.org

www.recim.org

2) Alain Bal, 16 rue Belleneuve, F-21270 BINGES

Al.bal@laposte.net

Solidariteitsfonds tegen de Honger

Gesticht door het Congres der Volkeren in 1982, doet het dapper verder. Het steunt tientallen projecten in ontwikkelingslanden en, omdat het op *mutualistische* grondslag werkt, ook enkele in industrielanden. Meer informatie :

Solidarité Mondiale contre la Faim = World Solidarity Against Hunger

1) ruelle Haute, F-21120 GEMEAUX

2) LES NIDS, F-SAINT-AUBIN-DE-LUIGNE,

Info@globidar.org

www.globidar.org

Instituut voor Mondialistische Studies

Van in de jaren zeventig richtte het Instituut, opgericht op initiatief ook van het Congres der Volkeren, jaarlijks een *mondialistische* studiesessie in. Nadat veel van haar pioniers waren overleden, kon het niet meer dezelfde activiteiten aan de dag leggen. Het neemt echter elk jaar deel aan studiedagen ingericht door meerdere verenigingen. Nadere inlichtingen :

Institut d'Etudes Mondialistes = Institute for
Mundialist Studies
p/a AIGS
60, rue Vert Vinâve, B-4041 VOTTEM
aigs.mg@aigs.be
www.aiggs.be/universite.htm

Onze gewezen voorzitter ging heen

Jean Prédine, tot voor een tiental jaar voorzitter van het internationaal register, een man die gedurende decennia zijn beste krachten wijdde aan de zaak van het wereldfederalisme, ging "de weg van alle vlees". Moge zijn geest doorwerken op aarde en onze arme soort helpen haar overlevingsproblemen op te lossen.

Dramatische brand

Garry Davis, auteur van onder andere het boek "My Country is the World", stond in 1949 aan de wieg van het Internationaal Register. Hij speelde er een pioniersrol in. Later ging hij zijn eigen weg. Hij stichtte onder andere de World Service Authority, hetwelk wereldpaspoorten uitreikt. Hij richtte ook het World Government House op. Meer dan zestig jaar lang bleef deze gedreven mens onverdroten in de weer als wereldburger of wereldfederalist.

Begin april echter brandde zijn huis in Burlington (V.S.) af. Een ware ramp? Zeker. Maar naar zijn cinematografische biograaf meldt, neemt de achtentachtigjarige humanist het uiterst gelaten op :

"Hoe kan men een materieel verlies als een echt verlies beschouwen? (...) Het komt er niet op aan. Behoeften reduceren, luidt de boodschap. (...) Het maakt niet uit dat ik mijn huis verlies."

Garry, meldt men, in plaats van tranen te plengen, toont zich opgeruimd, levendig, sterk.

Zijn adres:
P.O. Box 9390
SOUTH BURLINGTON VT 05407 (V.S.)
www.worldgovernment.org
www.onefilms.com

De melding omtrent de brand ontvingen we van Liliane Krencker-Metz, voorzitter van het Congres der Volkeren, gewezen secretaresse en thans lid van het Bureau van het Internationaal Register.

Zijzelf had een bericht ontvangen van Arthur Kanegis, arthurkanegis@gmail.com

Wie kan Garry Davis enigszins helpen bij de heropbouw van zijn huis en centrum?

Nog adressen

Het (internationaal) Register van Wereldburgers wil geen ledenvereniging zijn. Waarom niet? Om zich wereldburger te verklaren en zich in die hoedanigheid te laten registreren, hoeft men geen statuten te onderschrijven en geen verplichtingen als lid van wat dan ook op zich te nemen.

Wel bestaat er een vereniging naar Frans recht die het Register beheert. Zij telt ongeveer tachtig leden. Hieronder vermelden we er enkele, alsook adressen van plaatselijke, contactadressen waar men zich kan laten registreren :

-*Esperantisch* centrum : Geneviève
Charpentier, 32C rue Jean Perrin, F-77190
Dammarié

-Australië : Christopher Hamers, 3/141 Oberon
St, AU-Googee, NSW 2034,
C.Hamer@unsw.edu.au

-België : Jean Verstraeten, Vredestraat 65, B-
2540 Hove, verstraeten.jean@belgacom.net

-Brazilië : Ursula Grattapaglia, CP 37, BR-
73.770-000 Alta Paraiso Go,
bonaespero@terra.com.br

-Canada : Dorothy F.M. Sheasby, 688 Green
Meadow Crescent, CA-Mississauga, Ontario
LSA2V2

-Frankrijk : Centre Français des Citoyens du
Monde, 125 rue Victor Duruy, G-75015 Paris :
Tot het genoemde tachtigtal mensen behoren
minstens twintig Fransen, bijvoorbeeld :
Bernard Muet, 50 rue Germain
Quintel, F-19100 Brive, bmuet@wanadoo.fr

-Ghana : Karl Kpodo, P.O.Box 6289, Accra-
North, karlkpodo@yahoo.com

-Nederland : Peter Davidse, Hanedoesstraat 3,
NL-2597 CD Den Haag,
peter.davidse@laposte.net

-Spanje : Ciudadanos del Mundo, c/.Herradura,
58 Bajo, 45200 Illescas

-India : Leo Rebello, 28/552 Samata Nagar,
Kandivli East, IN-400101 Mumbai,
prof.leorebello@gmail.com

Zweden : Gunnar Ekegard, PO Box 1213, SE-
75142 UPPSALA

“KERNWAPENS DE WERELD UIT!”

In de laatste wereldoorlog ging massamoord op burgers tot het gebruikelijke behoren. Hitler liet op zeker ogenblik zelfs na bommen te laten regenen op de Britse vliegvelden. Hij verkoos de weerstand van de bevolking te breken door ze aan het blinde geweld van de Luftwaffe te onderwerpen : men beweert op goede gronden dat hij door die oorlogsmisdaad juist de slag om Engeland verloor. Andere bombardementen op burgerdoelwitten volgden, onder andere op Rotterdam, en later door de geallieerden op Hamburg, Bremen, Dresden... Tokyo bewerkte men met napalm. Zo raakten er, een eerste keer, honderd vijftigduizend mensen geroosterd. Een tweede keer waren het er *slechts* honderdduizend.

A-bom

Toen kwam de A-bom het tijdperk van de tuigen tot massale vernieling voorgoed inluiden. De ironie van de macht der dingen bracht mee dat een Albert Einstein daarbij een voortrekkersrol speelde. Vóór de oorlog had diezelfde geleerde openlijk gesympathiseerd met de War Resisters' International en zich voor legerdienstweigering uit gewetensbezwaren uitgesproken.

Waarschuwingen

Dit houdt echter geenszins in dat de uitvinders van de bom zich niet uiterst bezorgd toonden. Reeds begin 1945 drukten ze hun verontrusting uit in verscheidene documenten. Een samenvatting van deze laatste staat bekend als het Rapport Franck. Dit verzond men op 11 juni 1945 aan de Amerikaanse minister van defensie.

Veel ophef maakte het voorstel om de bom niet als oorlogswapen te gebruiken, maar er een demonstratie mee te houden. Die zou kunnen plaatsvinden op een verlaten eiland. Daarbij zouden afgevaardigden van alle landen kunnen komen toekijken. Zo zouden ze weet krijgen van de in het atoomtijdperk ontstane overlevingsproblemen. Voorts wees men erop dat de Russen binnen afzienbare tijd evenzo een atombom tot ontwikkeling konden brengen.

Japan?

Over het mogelijke afwerpen van een atombom op Japan toonde het rapport Franck zich uiterst terughoudend. We citeren (door ons vertaald) :

“Een dergelijke daad kan niet alleen Rusland en de neutrale landen schokken maar zelfs de bondgenoten die ons het meest vertrouwen. Zet men het wapen toch in, hoe zal de wereld dan reageren? Dat ligt bedenkelijk. Wij vonden

zo'n tuig uit en gebruikten het. Wat zal men nadien dan denken als we beweren dat we het bij internationaal verdrag willen afschaffen? Zal men niet oordelen dat men aan een land dat zo te werk ging geen vertrouwen dient te schenken?”

Fatale beslissing

Het rapport kwam enkele dagen te laat toe in Washington. Daar was het, op aanvraag van minister van defensie Stimson, op 1 juni 1945 tot de oprichting gekomen van een commissie die zou onderzoeken of men de bom moest gebruiken ofwel er alleen een demonstratie mee houden.

Uiteindelijk beval de commissie aan, het wapen wel degelijk in te zetten tegen Japan, zowel op militaire installaties als op dichtbevolkte, kwetsbare burgerdoelwitten (jawel!).

Ondertussen was het te San-Francisco tot de oprichting gekomen van de Organisatie van de Verenigde Naties. Die wilde de mensheid bevrijden van de plaag van de oorlog...

Het plan Baruch

De monsterlijke bommen vielen, zoals men weet, in augustus 1945.

En de Koude Oorlog kwam verder op gang. In zijn rede van 5 maart 1946, gehouden op de universiteit van Fulton, voerde Churchill het denkbeeld van een “IJzeren Gordijn” in.

Desalniettemin legden de Verenigde Staten, op 14 juni 1946, aan de Verenigde Naties het plan Baruch voor. Uit de rede die Baruch toen hield halen we even een en ander aan :

“We bevinden ons hier om een keuze te maken tussen leven en dood. Achter de duistere horizon van het opduikend atoomtijdperk tekent zich een nieuwe hoop af. Indien we het nodige

geloof aan de dag leggen, kunnen we een instrument in 't leven roepen dat ons heil waarborgt. Slagen we daar niet in, dan veroordelen we ons ertoe slaven van de angst te blijven. We hoeven ons geen illusies te maken : we moeten kiezen voor de rede in de wereld of voor de vernietiging van de wereld. Nu of nooit slaat het uur, dat we ons voor het welzijn van allen dienen in te zetten. Wereldwijd vraagt de publieke opinie om veiligheid. De volkeren verlangen niet alleen vrome wensen, maar sancties die metterdaad kunnen worden opgelegd, alias om een internationale wet die zulks mogelijk maakt.”

Internationale organisatie

Baruch stelde de oprichting voor van een internationale organisatie onder toezicht van de Verenigde Naties. Die diende in zijn ogen, overal ter wereld, ook op de meest afgelegen plaatsen van Rusland, over controlerecht en alle zeggenschap te beschikken “waar het activiteiten betrof die in verband stonden met atoomenergie en die daarom een mogelijk gevaar voor de wereldveiligheid inhielden.”

Het plan voorzag duidelijk, op grond van het bestaan van de atoomenergie, de oprichting van een soort wereldregering. Alleen, men begreep niet dat een UNO-commissie die rol niet kon vervullen. De UNO zelf bleef immers een verdragsorganisatie van staten, niet een mondiale instelling met wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht. Bovendien zou in de door Baruch voorgestelde organisatie alle macht in feite toekomen aan Amerikanen. De V.S. zouden trouwens hun bommen alsnog geenszins hoeven te ontmantelen. Dat zouden ze pas moeten doen wanneer alle andere landen definitief van elk recht hadden afgezien om een zelfstandige koers te varen op atoomgebied. Dat de Sovjets dit niet toejuichten, kan niemand verwonderen.

En zo geschiedde wat te verwachten valt waar het gaat om een veelheid van tegen elkaar bewapende staten. Het kwam tot de huiveringwekkende, krankzinnige wedloop die we ons herinneren en die eigenlijk nog steeds voortduurt.

Nu wél : de wereld uit?

Wij schaarden ons sinds de jaren vijftig steeds achter de kreet “Kernwapens de wereld uit!”. In die zin stellen we op prijs wat

vredesbewegingen in die zin pogen te doen. We waarderen het ook positief dat de grote mogendheden opnieuw kernafspraken maken en dat politici zich achter deze hoogst gewettigde slagzin scharen.

Toch moeten we de intellectuele vrijheid mogen behouden om vragen te stellen. Valt het wel zo zeker te noemen dat een ontmanteling van de kernwapens op zich het gevaar voor het uitbreken van oorlogen zou verminderen? Zou het dat niet zelfs kunnen verhogen, zoals Teller, de uitvinder van de waterstofbom, steeds beweerde? En zouden oorlogen in een kernvrije wereld niet ras meebrengen dat de beschikbare kennis opnieuw tot de vervaardiging van nucleaire wapens leidt?

We mogen ook niet vergeten dat in onze wereld andere massale vernietigingsmiddelen voorkomen dan de nucleaire. Ten tijde van de door Moskovische krachten gemanipuleerde beweging tegen de euroraketten, raakten de biologische wapens in het vergeetboek. Onverminderd bouwde de Sovjet-Unie er toen in razendsnel tempo een huiveringwekkend arsenaal van op. En zulke wapens mag men misschien wel als even monstrueus en als even vernietigend beschouwen als de nucleaire. Geloofwaardige bronnen verklaren in ieder geval dat men met één kilo van het kwalijkste biologische spul de hele mensheid zou kunnen uitroeien. Zulke feiten mogen we niet uit ons bewustzijn verdringen en evenmin natuurlijk dat tegen personen gerichte elektronische wapens onbeschrijflijk leed veroorzaken en de hele mensheid in gevaar brengen.

Conclusie? (Kern)ontwapening dient gepaard te gaan met de oprichting van passende mondiale instellingen, niet slechts met het sluiten van internationale verdragen. Louer vredesverdragen konden nooit het uitbreken van oorlogen verhinderen.

(J.V.)

“Patria mea est totus mundus.” “Mijn vaderland is de hele wereld.”

(Seneca)

“God zal het niet toelaten!”

(Otto Hahn, de eerste die het vernietigingspotentieel van kernsplijting begrepen had : de arme man!)

ENKELE IDEEËN OVER EEN WET TEGEN FOLTEREN OP AFSTAND

Sedert begin 1998 verspreidde ondergetekende een Verklaring van verontruste Burgers. Deze tekst, die men nog steeds kan onderschrijven en die men bij ons kan bekomen, werd tot dusver door ongeveer tweehonderd mensen ondertekend. Omtrent de erin gevraagde nationale wetten schreven we ook enkele ideeën op. Een en ander behoort evenwel beter aan de institutionele gegevens te worden aangepast. Welke juridisch onderlegde wereldburger of sympathisant kan ons daarbij helpen? Met veel dank voor wat men wil doen.

1. Op het grondgebied van het Rijk is elk gebruik verboden van technologieën of wapens waarmee aan menselijke wezens of aan apparatuur schade kan worden toegebracht door krachten die ontsnappen aan de rechtstreekse zintuiglijke waarneming.

2. Inzonderheid is dat gebruik verboden wanneer zulks het volgende inhoudt of beoogt :

a) het observeren en/of manipuleren, zonder toelating van de betrokkenen, van neurologische en fysiologische processen of van bewustzijnstoestanden en gedragingen;

b) het saboteren van wettelijk toegelaten apparatuur;

c) het teweegbrengen, opzettelijk of onvrijwillig, van psychische en/of lichamelijke stoornissen en/of ziekten;

d) het toebrengen, opzettelijk of onvrijwillig, van leed gelijkstaand met het ondergaan van foltering; en

e) moord, moordpoging, onvrijwillige doodslag.

3. Geen staatsgeheim, geen geheim verdrag kan worden ingeroepen om overtredingen van dit verbod te rechtvaardigen.

4. De Koning, daarin bijgestaan door een op te richten Parlementaire Commissie die onderzoek op dit gebied verricht, maakt een inventaris op van genoemde wapens of technologieën. Hij bepaalt tevens welke apparatuur ter ontdekking van het gebruik ervan door de Rechterlijke Macht kan worden gebezigd.

5. Overtredingen van deze wet worden beschouwd als uiterst zware misdaden tegen de menselijkheid, in strijd onder andere met de Belgische grondwet, de Conventie van Geneva, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, de Beginselen van Neurenberg. Zij worden, onverminderd mogelijkheden tot burgerlijke partijstelling, gestraft met hechtenis gaande van zes maand tot de maximumduur. De Koning kan bovendien maatregelen nemen om recidives te voorkomen.

6. Daders die zich aangeven binnen een termijn van zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet, kunnen, indien ze blijk geven van inzicht in het criminele karakter van de praktijken waarbij ze betrokken waren, niet tot meer dan twee jaar gevangenisstraf worden veroordeeld.

7. Het toebrengen van vermijdbaar dierenleed door middel van genoemde technologieën of wapens is evenzo verboden. Overtredingen van deze bepaling worden gestraft overeenkomstig de wetten op de dierenbescherming.

8. Overtredingen van deze wet verjaren nooit.

9. Deze wet wordt afgekondigd in het besef, dat het op dit gebied dient te komen tot het sluiten van een internationaal verdrag, waartoe opgeroepen wordt in Paragraaf 27 van Resolutie A40005/1999 van het Europees Parlement.

Jean Verstraeten

Vredestraat 65, 2540 HOVE (België), Tel. (na 14 uur) 00.32.(0) 3. 455.77.63

ENKELE FLARDEN (door J.V.)

Krijgsmachten en democratie

In zijn boek "The Warfare State" herinnert Fred Cook eraan hoe niet weinig stichters van de Amerikaanse staat staande legers als een zeer ernstig gevaar voor de democratie beschouwden. "Een groep die exclusief over de wapens beschikt, doet met ons wat ze wil," redeneerden ze. Daarom verlangden ze, in plaats van zulke legers, milities van gewapende burgers.

Hoe ver van ons ligt dat ideaal thans! Er bestaan uiterst ingewikkelde, hoog technologische, razendsnel evoluerende wapensystemen. Die vertoeven in handen van figuren uit het militair-industriële complex. Dit houdt in dat militaire klieken, of evenzo gewapende geheime diensten, virtueel toch, met ons doen wat hun goeddunkt. Bijvoorbeeld kunnen zij op elk ogenblik (zoals mogelijk ook terroristen) de water-, elektriciteit- en gasdistributie saboteren, of nog de telefoonverbindingen en het internet. Zij beschikken tevens over de mogelijkheid ons te bespieden, niet alleen op straat, maar in onze woningen, op elk moment, op elke plaats. Bovendien, we schreven het reeds vaak, beschikken zwarte elementen in (ook) die sfeer over allerlei middelen waarmee ze pogen mensen te manipuleren in hun zijn of gedragingen en waarmee ze in ieder geval ons leven door bestraling of vergiftiging tot een bestendige foltering kunnen maken.

De wereld roept om een alternatief voor onze militaristische samenlevingen, om een wereldwijde civiele en democratische rechtsorde in staat de grondrechten van de menselijke persoon te beschermen.

Nog over militairen en de legitieme macht

In het genoemde boek van Cook, op p. 113, lezen we ook het volgende (door ons uit het Frans vertaald) :

Hamilton, Jefferson, Madison, vrijwel alle stichters van de Verenigde Staten schaarden zich achter de opvatting dat de krijgsmannen slechts over een strikt beperkte macht mochten beschikken. Zij oordeelden dat de taak van het leger bestond in het uitvoeren van het door de civiele macht bepaalde beleid, niet in het uitstippelen daarvan.

Maar wat geschiedde (na de tweede wereldoorlog) toen de militairen hun intrede deden in de wereld van de propaganda? Zij schoven dit fundamentele beginsel opzij en het Congres kon hen niet meer in bedwang houden. Zij stapten over de hoofden van verkozen afgevaardigden heen en richtten zich rechtstreeks, door middel van propaganda, tot het kiezerspubliek, van wie de parlamentsleden juist afhangen. (...)

Dit begrepen toentertijd de leden van de wetgevende kamers maar al te goed. Alleen, de invloed van de militaire propaganda groeide uit tot een beslissende factor in het maatschappelijke leven. Zodat het werk van een in dit verband opgerichte parlementaire commissie vrijwel onopgemerkt bleef.

Als wereldfederalist vrezen we dat in het tijdperk van soevereine en gewapende staten de legers per definitie een gevaar vormen voor de grondrechten en de vrijheden van de bevolking. Ook daarom blijft het geldig, 't alternatief waarnaar we verzochten.

Big Brother in onze badkamer

Wat lezen we in de *Neue Rheinische Zeitung*, in een bijdrage met als titel "Gegen das Volk gerüstet" (Tegen het Volk bewapend)? De Duitse staatssecretaris van Binnenlandse Zaken August Hanning, "de sterke man achter Minister Schäuble", verkondigt dat er geen onbewaakte plaatsen mogen blijven, ook niet ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Slaapkamers - lees dan ook : toiletten en badkamers- hoeven voor hem geen uitzondering daarop te vormen.

Welke reactie dit bij ons oproept? Men richtte in sommige landen referenda in over een verdrag dat men als grondwet van de Europese Unie beschouwde. Alleen, hoe kunnen alle burgers zo'n ingewikkelde tekst gaan bestuderen en dan geen andere uitspraak doen dan ja of neen? Volksraadplegingen zou men wel kunnen op touw zetten over vragen die men inderdaad met ja of neen vermag te beantwoorden, bijvoorbeeld :

"Verlangt u, voor uw veiligheid, dat men u-u weet niet wie (Hitler, Stalin, Mao?)-vierentwintig uur op vierentwintig kan

bespieden en af luisteren op letterlijk alle plaatsen waar u vertoeft, en dat men verder ook alles kan mee lezen wat u leest of schrijft, of willekeurig bij u inbreken zonder dat u wat dan ook van het gerecht mag verwachten? Wenst u dat alle grond - wettelijke verbodsbepalingen daaromtrent worden opgeheven?"

Een vraag met een nog zekerder uitslag zou kunnen luiden :

“Keurt u het goed dat, om ’s lands veiligheid te waarborgen, cryptocratieën -geheime klieken- u, al dan niet via in uw organisme aangebrachte chips, het doelwit kunnen maken van allerlei vormen van bestraling, waarmee ze u van binnen en van buiten pogen te bespieden, waarmee ze evenzo trachten u te manipuleren (eventueel proberen u tot een moordenaar op bevel te maken), waarmee ze u zeer zwaar en levenslang lichamelijk en geestelijk kunnen beschadigen en u mogelijk ombrengen of tot zelfmoord drijven?"

Een en ander mag geëxalteerd klinken. Toch vermag men er niet aan te twifelen dat het betrekking heeft op wat min of meer wereldwijd bezig is te gebeuren. “E-wapens”, zoals men ze soms noemt, kan men niet meer wegdenken. (“E” = elektronisch of elektromagnetisch.) We leven al sedert decennia in het NBCE-tijdperk.

Naar het gerecht stappen?

Indien men op afstand ijzige misdaden tegen de menselijkheid pleegt, waarom komt het dan niet tot vervolgingen en processen?

Eleanor White, een gepensioneerde ingenieur in Canada, die zich sinds zeer vele jaren met deze beklemmende kwestie bezighoudt, herinnerde er onlangs in een e-mail aan, dat men van het gerecht niets kan verwachten, tenzij men kan aantonen a) dat men werkelijk aangerand wordt, b) welke groepen precies deze misdaden begaan.

In Canada kwam het in de jaren tachtig wel tot een proces tegen de CIA. Die had, in het *Allan Memorial Institute* te Montréal, met chemische en psychische middelen, misdadige proefnemingen laten uitvoeren op patiënten.

De beruchte “Dr.” Ewen Cameron, een wereldvermaard psychiater, bevond zich daarbij in de rol van coördinerend folteraar.

De slachtoffers, die Cameron in de jaren vijftig had mishandeld, verkregen in de jaren tachtig een schadevergoeding, na eindeloos lang en verbeten procederen : Harvey Weinstein, psychiater en zoon van één der door zijn schurftige collega gemartelde personen, schreef daarover een boek : “Psychiatry and the CIA : Victims of Mind Control”.

Een rechtsgeding leidde in dit geval tot een zeker resultaat. Passende vervolgingen blijven echter uit waar het gaat om de afzichtelijke misdaden wereldwijd begaan met niet rechtstreeks waarneembare middelen. In alle strafeloosheid sluit men mensen op in stralingskooien, zeg in onzichtbare concentratiekampen, waarin men ze martelt, uitschakelt, op alle mogelijke manieren hun grondrechten schendt.

Dat de publieke opinie daartegenover vrijwel doof en stom blijft, waaraan kan men dit toeschrijven? We staan voor een verschrikkelijk raadsel. Ons inziens spelen er heel zeker gevoelens van angst en paniek : die maken dat men het ondraaglijke niet wil weten. Verder gaat het goeddeels om “geklasseerde informatie” (classified information), om geheimen van klieken in de legers, de “inlichtingendiensten”, de betrokken industrieën. (1)

Ook tekent de hele schrikwekkende kwestie zich als uiterst ingewikkeld af. Alles wijst erop dat het gaat om technologieën met heel verschillende mogelijkheden om mensen te beschadigen – waarbij men evenzo onopzettelijk ontzettend leed en de dood kan veroorzaken : men weet uiteindelijk immers nooit goed wat men aanricht; het verschilt ook naargelang van het organisme en de psyche van het geviseerde slachtoffer...

Last but not least weet men vaak niet wat te denken van de verhalen van mensen die zich slachtoffer noemen. Zij bewijzen nauwelijks iets in de zin van het strafrecht. Er bestaan wel verslagen van door professionelen gemeten

(1) Toch blijft veel informatie beschikbaar. Men kan bijvoorbeeld de teksten lezen van patenten die verwijzen naar uitvindingen van bewustzijnsmanipulerende of bewustzijnsbeschadigende technologieën.

bestraling op personen, maar de politie en de parketten ignoreren die in de regel.

Men zegt : die zogenaamde slachtoffers missen wat in hun kruin. En ja, niet weinig van hen vertonen verschijnselen die doen denken aan geestesgestoordheid. Ook lijden velen van hen misschien niet onder de aanrandingen die ze menen... Het maakt alles des te meer onnoemelijk akelig en ingewikkeld. Zeker blijft dat psychopathologische toestanden geen ontkenning inhouden van de realiteit van het gebruik van wapens die onder andere juist zulke toestanden teweegbrengen.

Conclusie? Zoals gevraagd in paragraaf 27 van Resolutie A4/0005/99 van het Europees Parlement, dient ment te komen tot het aannemen van een verdrag dat zulke mensverachtende praktijken verbiedt. Om dat mogelijk te maken, naar ons gevoel, behoort men internationale -bij gebrek aan *mondiale*- onderzoekscommissies op te richten die de kwestie grondig bestuderen en nadien hun besluiten voorleggen.

Oproep aan de medeburgers

De Verein gegen den Missbrauch psychophysischer Waffen verspreidt een bericht in de pers dat elk rechtgeaard mens door de ziel snijdt. We laten er hieronder onze vrije vertaling uit het Duits van volgen :

“Heimelijk folteren en moorden in Duitsland met op afstand werkende elektronische wapens

Geachte Medeburges of Medeburger,

Tallose mensen in Duitsland worden dag en nacht op wreedaardige wijze gefolterd met stralingswapens. Politie en parket echter ignoreren klachten daaromtrent.

Wij, Vereniging tegen het Misbruik van psychofysische Wapens, in naam van ontelbare slachtoffers, melden u daarom dat zulke ijzingwekkende misdaden in Duitsland plaatsvinden. Dit kadert in wat men ergens een wereldwijde Holocaust moet noemen. De grondwettelijke bescherming van personen ruimt de plaats voor het in alle vrijheid martelen en vermoorden van onschuldige burgers.

De straling dringt door alle wanden, door elk materiaal. Zij veroorzaakt ongesteldheid en/of geestelijke verwarring. Zij kan tot beschadiging van organen, ook tot hartstilstand voeren. De barbaarse koelbloedigheid van de misdaden komt op geveerde burgers, die in 't geheel niet begrijpen wat met hen geschiedt, over als iets ontzettends en nauwelijks te vatten. (...)

Stel u met ons in verbinding!

Getekend door : Frau Schunin, Herr Lotz, Herr Fejervary, Herr Zimmermann

voor de Verein gegen den Missbrauch psychophysischer Waffen, e.V., Hegastr. 24, D-76297 Stutensee, e-mail : s-schunin@t-online.de ,

Wie al zulke berichten leest en meent dat hij onverschillig kan voortvaren op de kalme zee van een gemoedelijk leventje, hij loopt het gevaar zich passief medeplichtig te maken aan de meest schokkende schendingen van de grondrechten.

Verdacht overlijden

Men meldt ons nog steeds geregeld dat mensen die zich het slachtoffer noemen van de misdaden in kwestie, op verdachte wijze aan hun eind komen. In ons laatste nummer berichtten we over Darrim Daoud, van wie we het verhaal andermaal kort samenvatten :

Geboren in Irak, bewam ik later de Britse nationaliteit. Ik woon in Engeland. In augustus 2002 poogde men mij te onderwerpen aan bewustzijnsmanipulatie. Men wilde dat ik in Irak ging vechten. Ik weigerde, maakte me kwaad, kantte me tegen de in 2003 uitgebroken oorlog, verspreidde vlugschriften, nam deel aan bijeenkomsten van oorlogstegenstanders.

In juni 2003 vermoordden ze mijn oom in Irak. Ze maakten andermaal ook gebruik van bewustzijnsmanipulerende technologieën om mij ertoe te bewegen in Irak tegen de Amerikanen te gaan strijden. Ik wees dit evenzo af, ik verzette me verder tegen de oorlog.

Omstreeks januari 2004 trachtten ze van mij, steeds door bewustzijnsmanipulatie op afstand, een terrorist in Groot-Brittannië te maken. Ik

verzette me daartegen, en toen, op 13 februari 2004, begonnen ze bendes op me af te sturen die me op allerlei manieren het leven tot een hel maakten. Tegelijk zette men psychotronische wapens tegen me in (wapens die met microgolven werken of met anderszins tegen personen gerichte energieën).

Enkele dagen vóór zijn dood schreef Darrim ons nog aan. Hij vroeg dat we ons zouden bekommeren om een zich slachtoffer noemende persoon die in Brussel vertoeft. Toen kwam een bericht als een donderslag : men had zijn verminkt lijk naast een spoorweg gevonden. Aan de Christians Against Mental Slavery, een verzetsgroep in Engeland, had hij enkele dagen tevoren nog verzekerd dat hij geen zelfmoord zou plegen. Dat vormt een reden te meer om zijn overlijden als verdacht te beschouwen.

Dergelijke feiten, dat is de gruwelijke waarheid, verdwijnen spoedig in de kelders van de vergetelheid. Met de moed van de wanhoop nodigen we onze lezers niettemin uit dat niet zomaar te laten gebeuren en aan het bevoegde parket te vragen de feiten te blijven onderzoeken. We houden dit voor zinvol, al vrezen we dat moorden door geheime diensten door het gerecht worden toegedekt : we willen niemand beschuldigen, maar er bestaat zo'n overvloed aan berichten hieromtrent dat we zulke verschrikkelijke gedachten niet voor ons mogen houden.

Het adres van de procureur = officier van justitie in Engeland vinden we voorlopig niet terug. Nadere inlichtingen over het overlijden van Darrim Daoud kan men vragen aan :

- 1) Christians Against Menal Slavery,
info@slavery.org.uk
- 2) Freedom from Covert Harassment and Surveillance
P.O. Box 9022, Cincinnati, Ohio 45209
Website: www.freedomfchs.com
E-mail: info@freedomfchs.com
Voicemail: 1-866-310-3117

Gewezen STASI aan 't werk?

Andrea Laroche, geboren in Praag, verkreeg in 1979 de West-Duitse nationaliteit. Naar ze meldt, maakten leden van de ex-Stasi daar haar leven tot een hel.

Vorig jaar vluchtte ze uiteindelijk naar Brussel en vroeg om politiek asiel, wat ze als burgeres van de Europese Unie niet kon bekomen. Bovendien kwam ook daar geen eind aan haar kwellingen. Onder andere overviel men haar geregeld, stal men al haar papieren, wurgde men haar bijna fataal, gaf men ze injecties -een bijzonder verontrustende wandaad- en bewerkte men haar mogelijk met toxische gassen.

Aan hen voor wie medemenselijkheid geen hol woord betekent, vragen we te overwegen zich met haar in verbinding te stellen. Hier volgen haar gegevens :

Andrea Laroche, : c/o CASU, 5, rue du Petit Rempart, 1000 Brussel,
tel. van het centrum CASU :
00. 32. (0)2. 537.82.70,
nummer GSM van Andrea Laroche : 00.32
(0)492/531.782
[e-mail : laroche.ji@yahoo.com](mailto:laroche.ji@yahoo.com)

Indien men ze in Brussel wil opzoeken, dient men wel voorzichtig te blijven en in groepsverband op te treden. Mogelijk immers liggen misdadigers op de loer welke in verbinding staan met cryptocratieën die e-mails lezen, telefoongesprekken alsook mogelijk gewone gesprekken afluisteren, en zo weet krijgen van alle afspraken die men maakt. (Het spijt ons, maar dit moet men reël vrezen in de wereld waarin we leven.)

Uitdunnen van de menselijke diergaarde?

De *Verein gegen den Missbrauch psychotronischer Waffen* stuurde ons een artikel van Paul Watson. Wat we daarin lezen? Kevin Trudeau, zelf een miljardair, kwam in voeling met steenrijke leden van de *Bildenberger*groep. "Je kunt het niet geloven," beweert Trudeau, "wat in die kringen aan denkbeelden en voornemens leeft." Hij verhaalt bijvoorbeeld hoe de heren en de dames op een pleziervaartuig vóór de kust van Monaco de uitroeiing planden van tweederde van de menselijke soort, hetwelk ze als waardeloos en onbruikbaar beschouwen. Het overlevende derde zou dan bestaan uit een massa menselijke werkmieren en uit de kleine machthebbende elite van superieure geesten die zij zelf zijn.

Die megalomane en misdadige gekken beschouwen de menselijke soort zo te zien als

hun diergaarde die ze af en toe eens moeten decimeren. En -al we willen we ons niet paranoïde laten maken- indien er weer epidemieën opduiken die het afweerstelsel van hele bevolkingen aantasten, dan dienen we ons toch ernstige vragen te stellen.

Bloedstollend relaas

Dr. Baranov weet waarover hij spreekt. Als kankerspecialist bewoog hij zich jarenlang in Russische sferen. Daar raakten hij en zijn gezin in de greep van geraffineerd misdadige praktijken van geheime politiediensten/mafia's.

In een bloedstollend relaas vertelt hij hoe die daarbij met perverse nauwkeurigheid zowel bacteriologische en chemische als elektronische wapens bezigen.

Men kan de tekst opvragen aan Ruth Gill,
e-mail : Ruth.gill@freenet.de
of aan Dr. Baranov zelf, e-mail :
baranovfamily@hotmail.com
(We kregen wel geen antwoord toen we hem op dit e-mailadres aanschreven.)
We kunnen het document ook zelf opsturen.

Persconferentie

Freedom from Covert Harassment and Surveillance (FFCHS) richtte op 16 april 2010 een persconferentie in te Louisville, (Kentucky) over elektronische aanranding en georganiseerde *stalking*. Tot de personen die de media uitnodigden, behoorden mensen uit alle vakgebieden. We vermelden er enkelen :

- Jim Guest, parlamentslid in de staat Missouri
- Dr. John Hall, anesthesist, auteur o.a. van een boek over terrorisme per satelliet in de V.S.
- Connie Marshall, kandidaat voor het burgemeesterschap in Louisville
- Tim While, ingenieur telecommunicatie
- Katherine Moore, voormalige vice-burgemeester van Wilmington, North-Carolina
- Cyndie Spanier, klinisch psychologe
- Derrick Robinson, voorzitter FFCHS

Wie beweert dat al deze personen met een hommel in hun hoofd zitten en dat verder volstrekt niets aan de hand is, die beschikt ongetwijfeld niet over zijn verstand.

Uit een verslag dat we ontvingen blijkt dat vijftig mensen de conferentie

bijwoonden. Twee journalisten publiceerden er artikels over. De inrichters beschouwen hun initiatief als succesvol. Vraag meer inlichtingen aan FFCHS : zie adres op de vorige pagina.

“Torture... Killing Me Softly”

Tek Nath Rizal bekleedde belangrijke posten in het Buthanese staatsbestel. Geconfronteerd met vergaande corruptie, ook op het hoogste vlak, wilde hij niet blijven zwijgen. Zo belandde hij in de gevangenis.

Daar onderwierp men hem aan bewustzijnsmanipulerende mishandelingen door middel van elektromagnetische stralen. Hij schrijft daarover hij in zijn boek, “Torture... Killing Me Softly” (= Folter die mij traag vermoordt).

Het voorwoord tot dit werk schreef Dr. Indra Rai, lid van de Nepalese Grondwetgevende Vergadering, invloedrijk conflictdeskundige die men vaak aanhaalt in de Zuid-Aziatische kranten. Rai oefent ook de functie van directeur van het British Gorkha College in Nepal uit; hij diende vijftien jaar in de Indiase zee-macht als hogere officier en gaf gedurende zeven jaar les aan het Army Staff College in Katmandu.

Hij behoort tot het geheel van medische, politieke en militaire beroepsmensen die openlijk beginnen te bevestigen dat geheime elektromagnetische, bewustzijnsmanipulerende bestralingen als martelmethode worden ingezet tegen gevangenen, tegen dissidenten of tegen om 't even wie.

Vraag nadere inlichtingen aan Cheryl Welsh,
cwelsh@omsoft.com
915 Zaragoza Street, Davis, CA 95616 (V.S.)

Gewetensbezwaarden in Nazi-Duitsland

“Ieder behoort met de dood te worden bestraft, die de *Führereid* op Adolf Hitler of de legerdienst weigert” : zo luidde in de Nazitijd Paragraaf 5 van de *Kriegssonderstrafrechtsverordnung*. Zodoende zagen dienstweigerende soldaten in de regel standrechtelijk afgeknald. Toch verklaarden, tot 1945, zich ongeveer achtduizend personen gewetensbezwaard. (Zesduizend onder hen behoorden tot de Getuigen van Jehova.) In het totaal stierven er onder hen circa 1.200 aan de gevolgen van mishandeling tijdens hun hechtenis, of nog vermoordde men ze daar zonder dat een vonnis

was geveld. Anderen executeerde men wel op bevel van rechtbanken. Genadeverzoeken werden afgekeurd door onder anderen de katholieke bisschoppen.

Deze martelaars maakten het aan gewetensbezwaaarden in onze landen, tot wie ondergetekende behoort, mogelijk om het argument van "het vijandige land" te relativieren. Immers, in dat laatste kwamen evengoed en zelfs meer personen voor die niet onder dwang blindweg hun evenmensen wilden beschieten of met bommen bestoken.

(Bron : Wikipedia en publicaties van vredesbewegingen)

Gewezen geheimagent Carl Clark

Clark werkte als onafhankelijke voor onder andere de CIA en MI5. Een blad in Berlijn (1) bracht een interview met hem. Daaruit halen we een en ander aan :

V. Hoe werkte men met microgolfwapens op mensen in?

A. Bestralingen konden hitte veroorzaken, innerlijk branden, pijnen, braken, angsten. (...) Wanneer de slachtoffers dan naar de dokter gingen, vond die niets speciaals.

V. Kunt u preciezer zeggen wat met deze wapens geschiedde?

A. Men kon mensen overal vervolgen met radar of per satelliet. (...) Vaak stelde men bijvoorbeeld radartoestellen in een grote kring rond een persoon op. De radar zond elektromagnetische golven uit en ontving er terug. Mijn gewezen collega's van de bijzondere diensten konden de betrokkenen dan permanent op de computer in 't oog houden. Zo'n lokalisering maakt het makkelijk de wapens gericht in te zetten. De genoemde diensten wisten precies waarop ze de stralen moesten richten en hoe de slachtoffers in kwestie daarop reageerden.

V. Wat deed u (bij het inbreken in woningen) ?

A. (...) Ik wiste data uit op de computer. (...) Als men iemand meer onder druk wilde zetten, bracht ik er ook kinderporno in of een handleiding om bommen te maken.

V. Werkten ziekenhuizen samen met geheime diensten?

A. Zeker en vast. En ook grote ondernemingen, zodat men gevaarlijk leeft als

men zich tegenover deze laatste niet koest houdt.

V. Kan men met elektromagnetische stralen gevoelens gericht beïnvloeden?

A. Ongetwijfeld. (...) Er bestaan vergaande pogingen, lichaam, geest en ziel te beïnvloeden. Men kan angsten, agressies, nervositeit of vergeetachtigheid in de hand werken. Indien men daarenboven nog tot andere aanrandingen overgaat, vermag men een menselijk wezen in de waanzin te drijven.

(1) Tot onze verbazing vinden we in onze documentatie de naam ervan niet terug. Men kan hem vragen aan de Verein gegen den Missbrauch psychophysischer Waffen e.V., Hegaustrasse 24, D-76297, s-schunin@t-online.de

Povere opmaak van "Overleven..."?"

Vindt men dat "Overleven..." te peuterig oogt? De omstandigheden laten ons inderdaad niet toe buitenshuis een cursus opmaak of zo te gaan volgen. Wie ons blad beter gefatsoeneerd wil zien, gelieve het zelf te doen of het ons te komen leren. Zo niet moeten we wel roeien met de riemen die we nog hebben, steeds indachtig het beginsel dat het beter is iets dan niets te doen.

FINANCIES

In november 2009 zonden we een financiële noodkreet naar enkele ouwe getrouwen. Die gingen daar matig op in, waarvoor we ons immens dankbaar voelen. Maar door het verzenden van dit nummer, zakten onze financiës weer enigermate onder het nulpunt. Daarom zouden we het hoog waarderen, indien men nogmaals een bijdrage wilde storten op onze postrekening **000-1149901-63**, IBAN : BE40 0001 1499 0163 (ook Belgische postzegels worden in dank aanvaard).

We kunnen in eer en geweten verklaren dat we sober te werk gaan. Ook brengen we niets in rekening voor de infrastructuur (toch zeker één kamer), voor de computer, de telefoon, de eventuele verplaatsingen... En over betaalde medewerkers beschikken we al helemaal niet.

Verantwoordelijk opsteller: Jean Verstraeten, Vredestraat 65, B-2540 Hove. Met dank aan André Van Langenhoven voor het nalezen van de teksten.
